

“jumătatea mea”. E o expresie spusă la un pahar de vin; la o sticlă de vin, pardon! ca să nu zic la un butoi chiar.

Floarea stă în glastră; băiatul trebuie să umble să și-o aleagă. Fata nu trebuie să bată cărările băiatului, ci băiatul să dea peste ea. Și apoi, voi trebuie mai întâi de toate să știți să prețuiți femeia foarte mult. Ea este o creație a lui Dumnezeu extraordinară. Vă dați seama ce putere are o femeie să te scoată dintr-o stare amărâtă. Faptul că un bărbat știe că acasă

are parte de o iubire desăvârșită îl face să muncească, să câștige războaiele, să-și rezolve problemele.

Să știți că femeia nu gândește simplu. Chiar dacă nu e învățată, ea are o putere de pătrundere deosebită și e mult mai realistă decât un bărbat. Ea are încă de astăzi un sentiment pentru ziua de mâine. Însă noi discutăm, raționalizăm niște lucruri, dar în iubire nu este nimic rațional.

Părintele Arsenie Papacioc - Interviu

PROGRAMUL LITURGIC

- **Mărți: 02 aprilie**
18:00 – Sfântul Maslu
20:00 – Cateheză
- **Sâmbătă: 06 aprilie**
08:30 – Sfânta Liturghie și Parastas
18:00 – Vecernie
- **Duminică: 07 aprilie**
08:30 – Utrenia și Sfânta Liturghie:
Duminica Sfintei Cruci,
Sfântul Mucenic Caliopie

Str. Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

www.sfantul-ilie.ro

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

♦ Nr.19 / 31 martie 2013 ♦

STAREȚUL NICON DE LA OPTINA

CHEMAREA LUI DUMNEZEU

Întocmai cum Domnul i-a chemat atunci pe ucenicii Săi, tot așa nu încetează să ne cheme la Sine și astăzi pe fiecare. Dar sufletele

noastre sunt prea împietrite și prea legate de pământ, încât să nu auzim glasul Domnului, să nu fim în stare să ne căim și să ne încapățânăm să rămânem așa. Cât de plină de umilință este ascultarea pe care au arătat-o sfinții apostoli și cât de înverșunată este necredința oamenilor din zilele noastre. Rogu-vă, fraților și surorilor, aplecați-vă urechea la glasul Domnului, care neostenit vă cheamă la El. Luați aminte: dumnezeieștile biserici sunt deschise, slujbele nu încetează a se săvârși. Oare acestea nu sunt chemări de la Dumnezeu? Auziți clopotele care vă cheamă la biserică, la rugăciune; oare aceasta nu este chemare de la Dumnezeu?

Dar predicile, cuvântul lui Dumnezeu nu sunt tot chemare de la El? Auzim despre minuni săvârșite în vechime și în zilele noastre, sau de arătări ale milei și slavei lui Dumnezeu; ce sunt acestea oare dacă nu chemări de la Dumnezeu? Iar dacă ne vom cerceta cu de-amănuntul propria noastră viață și îi vom pătrunde sensul, nu vom descoperi oare că și pe noi ne cheamă la Sine, neîncetat, Domnul, pe felurite căi? Chiar și atunci când vin peste noi necazurile și ispitele, și acelea sunt chemări pe care ni le adresează Dumnezeu, fiindcă ne abat de la săvârșirea păcatului, fac să slăbească atașamentul nostru față de cele pământești, aducându-ne aminte de cer.

Iar după ce ni se întâmplă toate acestea, nu mai există loc de scuză și iertare, fiindcă am rămas surzi la neîncetata chemare de la Dumnezeu. Încă din vechime, prorocul, în previziunile sale, a prevestit sărmănele vremuri de astăzi. Vorbind despre inima care „lucrează pe pământ fărădelegea” și despre iudeii care, umblând în pustie, „aveau asemănarea șarpelui, a unei vipere surde, care-și astupă urechile ei” (Ps. 57, 4), să primim aceste cuvinte în inimile noastre și să ne străduim a ne îndrepta.

Iar pentru ca inima să ne fie gata, capabilă să primească chemarea de la Dumnezeu, trebuie să o curățim de tot răul, să nu se afle în ea nici răutate, nici slăbiciune față de ceva, cu atât mai mult față de păcat. Când inima se arată atrasă de ceva murdar, de păcat, sau chiar față de vreo afacere lumească, devine ca un zid care ne desparte de Dumnezeu, nu ne îngăduie să-L urmăm pe Hristos, să devenim ucenicii Lui, fiindcă scris este: *«Cine nu se leapădă de tot ce are», cine nu urăște (cu ură sfântă) tot ce ne-ar putea îndepărta de Dumnezeu și ne-ar face să ne iubim pe noi înșine «nu poate fi ucenicul lui Hristos»* (Lc. 14, 26-33).

Acest zid nu se poate năruî decât prin pocăință sinceră, îndreptarea vieții, respingerea păcatului. Numai atunci omul îl poate urma în libertate pe Hristos, ca vrednic ucenic al Său.

Starețul Nikon de la Optina, Chemarea lui Dumnezeu

SFÂNTUL ISAAC SIRUL

CUVINTE DESPRE NEVOINȚĂ

De nu te liniștești cu inima, liniștește-te măcar cu limba. Și, dacă nu poți pune rânduială în gânduri, pune rânduială măcar în simțuri. Și, de nu ești singur în cugetul tău, fii singur măcar cu trupul tău. Și, de nu poți lucra cu trupul tău, întristează-te măcar în cugetul tău. Și, de nu poți sta la priveghere, priveghează măcar șezând pe patul tău sau chiar întins pe el. Și, de nu poți posti două zile, postește măcar până seara, Și, de nu poți până seara, păzește-te măcar să nu te sature. De nu ești curat în inima ta, fii curat măcar în trupul tău. De nu plângi în inima ta, îmbracă-ți în jale măcar fața ta. De nu poți milui, vorbește măcar ca un păcătos. De nu ești făcător de pace, fii măcar neiubitor de tulburare. De nu te poți strădui, fă-te măcar în cuget netrândav. De nu ești biruitor (asupra păcatelor), măcar să nu te mândrești față de cei vinovați. De nu izbutești să închizi gura celui ce bârfește pe prietenul tău, păzește-te măcar să nu te faci părtaș în aceasta cu el.

Cunoaște că, de iese din tine foc și acesta arde pe alții, sufletele arse în focul tău le va cere Dumnezeu din mâinile tale. Și, chiar dacă nu arunci tu însuși focul, dar consimți

cu cel ce-l aruncă și găsești plăcere în aceasta, vei fi părtaș lui la judecată. De iubești blândețea, rămâi în pace. Și, de te vei învrednici de pace, te vei bucura în toată vremea. Caută înțelepciunea, și nu aurul. Îmbracă-te în smerenie și nu în mătase. Caută să dobândești pacea, și nu împărăția.

Sfântul Isaac Sirul, Cuvinte despre nevoință, Filocalia X

PR. ARSENIE (PAPACIOC)

DESPRE FEMEIE (PARTEA A II-A)

Credeți că fiecare om are o jumătate a lui?

Asta este o expresie care mie nu mi-a plăcut. Nu e o jumătate a ta, ci un tot al tău; tu ești tot, ea e tot. Nu există grad de rudenie între soț și soție, pentru că ei sunt una. Dumneavoastră ați văzut steaua lui David, evreiască: sunt două triunghiuri echilaterale suprapuse. Ea e făcută de David, care era omul lui Dumnezeu, și ea reprezintă ființa omenească, care are calitatea calităților în creația lui Dumnezeu: chip și asemănare cu El. Și de aceea l-a făcut pe om întâi ca un triunghi echilateral, cu baza în sus, pentru că omul e tare în putere, apoi un triunghi echilateral cu baza în jos, care simbolizează femeia. Nu există